

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Комисия по околната среда и водите

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. No	453-11-3	
Дата	04 / 02	2014 г.

ДОКЛАД

15.54
04

ОТНОСНО: Първо гласуване на Законопроект за изменение и допълнение на Закона за водите, № 454-01-11, внесен от Йордан Стоянов Младенов и група народни представители на 5 февруари 2014 г. .

На свое редовно заседание, проведено на 6 февруари 2014 г., Комисията по околната среда и водите, ръководено от председателят на Комисията г-н Петър Курумбашев, разгледа на първо четене Законопроект за изменение и допълнение на Закона за водите, № 454-01-11, внесен от Йордан Стоянов Младенов и група народни представители на 5 февруари 2014 г.

От Министерството на околната среда и водите на заседанието присъстваха: г-жа Искра Михайлова – министър, г-н Асен Личев – директор на дирекция „Управление на водите“ и г-жа Силвия Бакърджиева – държ. експерт в дирекция „Координация по въпросите на Европейския съюз и международно сътрудничество“.

От името на вносителя законопроекта и мотивите за неговото внасяне бяха представени от н.п. Йордан Младенов.

Със законопроекта се цели на първо място повишаване на ефективността в управление на публичния ресурс, чрез увеличаване на възможността за сключване на концесионни договори за добив на минерални води с цел бутилиране.

На второ място това са законодателни мерки против изкуствено затваряне и монополизиране на пазара, като се премахнат неоправданите легални бариери и се даде възможност за навлизане на нови предприятия.

Не на последно място изменението се налага с оглед цялостно подобряване на редакцията на законовите разпоредби и постигане на съгласуваност в правната уредба

Приемането на предложението за изменението на чл. 47, ал.11 се налага по следните причини: концесионерите към настоящия момент далеч не оползотворяват изцяло капацитета на находищата на минерални води, като действащата разпоредба на чл.47, ал.11 от Закона за водите въвежда принципа „ едно находище един концесионер“ и по този начин на практика се

блокира неоползотворения ресурс и се поставя неоправдана законодателна бариера пред навлизане на нови предприятия на пазара.

Освен това, сегашният текст на чл.47, ал.11 не кореспондира с останалите разпоредби на закона. Така например чл.47, ал.5 определя, че в предмета на концесия се включва водовземното съоръжение, а не цялото находище. По същият начин в § 28, ал.7 към ЗИД на Закона за водите (дв. Бр 47 от 2009, в сила от 23.06.2009 г., изм. и под. бр. 95 от 2009 г.) е уточнено, че експлоатационния курс по чл.47, ал.9 се определя за водовземните съоръжения, които са предмет на концесията, не за цялото находище. С предложеното изменение се въвежда принципа „ едно водовземно съоръжение – един концесионер за добив“ , което съответства напълно на чл. 47, ал.7 и останалите разпоредби на закона. Премахва се правилото „едно находище - един концесионер“, което е необосновано и не съответства на логиката на закон.

Запазването на действащата редакция на чл.47, ал.11 не е условие за правилното транспониране на Директива 2009/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18.06.2009г. относно експлоатацията и предлагането на пазара на натурални минерални води. Чл.8, § 2 от Директивата е транспониран в чл.23, ал.2 от Наредбата за изисквания към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели. Забраната няма нищо общо с принципа, по който ще се концесиионират минералните води. С приемането на Регламент/ЕО/692/2003 на Съвета отпадна възможността търговското наименование на минералната вода да се регистрира като географско указание или наименование за произход. Този принцип се следва и от сега действащият Регламент/ЕО/510/2006 на Съвета. Само по себе си търговското наименование (самото наименование на местност или населено място, свързано с местоположението на източника или находището), не може да се регистрира като търговска марка за минерална вода, съгласно действащото законодателството, тъй като указва географския произход на водата (чл.11. ал.1, т.4 от ЗМГО). Няма обаче пречки за регистрация на марка, която съдържа наименование на местност или населено място свързано с местоположението на водоизточника или находището (т.е. търговското наименование на минералната вода), стига то да е изписано по характерен начин (със или без допълнителен графичен елемент). Такава марка е регистрабилна, тъй като е способна да отличи търговския произход на стоката, т.е. може да отличи минералната вода от едно и също находище добивана (бутилирана) от различни лица. Съдържащото се в марката наименование (на местност, населено място и пр.) указва географския, а не търговския произход на стоката, поради което е извън закрила – т.е. свободно за използване от всяко лице, което бутилира минерална вода от същото находище. Спирането на изискванията относно означаването и търговското предлагане на минерални води е съвместимо с експлоатацията на находищата

от повече от един концесионер каквито примери има и в момента (находищата Хисар и София – Горна Баня).

Следователно, според вносителите приемането на предложението за изменението на чл.47, ал.11 от Закона за водите е целесъобразно и не противоречи на изискванията на Европейския съюз.

След откриването на дебата от председателя на заседанието на Комисията, отношение взеха: н.п. Дора Янкова, която дообоснова предложението за изменения на Закона за водите; г-н А. Личев – изказвайки положително становище по проектозакона и давайки примери за драстично намаление на концесионерите, след промените през 2009 г.; н.п. Ивелина Василева, която изрази подкрепа, припомняйки започналите срещи и дискусии с концесионери по този въпрос от предишното правителство, което е добър пример за приемственост и може да бъде една възможност за ползи за общините, които разполагат с източници на минерални води-общинска собственост.

След проведените разисквания, Комисията по околната среда и водите с 13 гласа „за”, без ”против” и ”въздържали се” **подкрепи** законопроекта и изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Предлага на Народното събрание да **приеме на първо гласуване** Законопроект за изменение и допълнение на Закона за водите, № 454-01-11, внесен от Йордан Младенов и група народни представители на 5 февруари 2014 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ПЕТЪР КУРУМБАШЕВ